

NAPASIEŃIE (3) *sb n*

Oba a jasne; tekst nie oznacza é.

sg G napasieniã (1). ◇ D napasieniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „napaść” a. „napaść się”; przen: nacieszenie (się) (3) :

*Wyrażenie: »napasienie oczu« (3): dla tego wynálezione są od ludzi tańce/ bieleńady/ gonitwy/ y
ine ku nápáŃieniu oczu zabáwy. *Górndworz* O2, O2, L16.*

*~ Szereg: »ku pociesze i napasieniu oczu« (1): źwirzeta rozmaite á nieflýcháne/ wízem wobec
ludziom ku tákowej pociefze/ y nápáŃieniu oczu pokazowali. *Górndworz* O2. ~*

Cf 3. NAPAŚĆ

TK